

Miksi meille ei vuokrata asuntoa?

Muhammed, 23, opiskelee uutta ammattia ja taistelee päivittäin ennakkoluuloja vastaan. Hän tarvitsisi apua masennukseen, mutta ei osaa ottaa asiaa puheeksi.

"Muutin Suomeen 23-vuotiaana avopuolisoni luo. Hain oleskelulupaa ja yritin etsiä töitä. Asiat eivät kuitenkaan edenneet. Yksi virkailija sanoi yhtä ja toinen toista.

Lopulta selvisi, etten voi harjoittaa Suomessa ammattia, johon olin aiemmin valmistunut. Se turhautti. Te-palveluissa ei selvitetty mahdollisuutta täydentää koulutusta, vaan minut ohjattiin suoraan opiskelemaan matalapalkka-alalle, jossa on paljon maahanmuuttajia.

Koulussa minulta kysyttiin, milloin aion palata takaisin kotimaahani. Ennakkoluuloihin ja oletuksiin sai törmätä koko ajan. Ihmisiin tutustuminen oli vaikeaa.

Kun etsimme asuntoa puolisoni kanssa, huomasimme, että asuntoa ei haluttu esitellä meille tai se olikin yllättäen juuri vuokrattu, kun menimme katsomaan. Meillä ei ollut ketään takaajaa taustalla.

Masennuin ja yritin hakea sairauslomaa terveyskeskuksesta. Lääkärit siellä eivät ymmärtäneet minua. Olisin halunnut päästä puhumaan psykologille, mutta en rohjennut ottaa asiaa esille. Mielenterveysongelmat ovat tabu kotimaassani.

Koen itseni todella yksinäiseksi. Haluaisimme tavata puolisoni kanssa muita maahanmuuttajia ja keskustella, miten he ovat saaneet elämänsä alkuun Suomessa. Emme kuitenkaan tiedä, onko tällaisia ryhmiä ja mistä sellaisia voisi löytää.

